

Το Αρδευτικό Σύστημα της Αχερίτου

Το «Κονάτζι»

Στη Βορειοδυτική άκρη του χωριού και σε απόσταση τετρακοσίων περίπου μέτρων απ' αυτό, είχαν χτιστεί το 1910 από τους Άγγλους τα γραφεία του Αρδευτικού τμήματος της Ανατολικής Μεσαορίας. Ήταν ένα μεγαλοπρεπές κτίριο με πολλά δωμάτια πάνω σε ύψωμα από όπου μπορούσε κανείς να ατενίζει τον κάμπο της Μεσαορίας από το χωριό Καλοψίδα μέχρι και το χωριό Έγκωμη.

Εκτός από τα γραφεία του τμήματος, υπήρχε εκεί και μετεωρολογικός σταθμός, τηλέφωνο, αποθήκες, γκαράζ, στάβλος για άλογα κ.ά.

Για να φτάσει κανείς σ' αυτό το σημείο, περνούσε από ένα στενό δρομάκι γραφικό με δενδροστοιχίες από κυπαρίσσια. Το κτίριο βρισκόταν μέσα σ' ένα μικρό δάσος από ακακίες, πεύκα και ευκαλύπτους. Έμοιαζε πραγματικά σαν ένα μικρό παλάτι. Δικαιολογημένα λοιπόν οι Αχεριώτες το αποκαλούσαν «Κονάτζι».

Διευθυντής του γραφείου του Αρδευτικού τμήματος ήταν ο Άγγλος (Σκωτσέζος) κ. Arthur Douglas, ο οποίος παντρεύτηκε γύρω στο 1934 την Αχεριώτισσα Πηνελόπη Προδρόμου με την οποία έκαμε δυο παιδιά τον George και τον Tommy. Κατοικούσε με την οικογένειά του σε δικό του σπίτι στην Αχερίτου. Ο πατέρας του ήταν ο George Alexander, πρώτος χωρομέτρης της Κύπρου. Αδέλφια του ήταν ο Argie Douglas δασικός λειτουργός που έζησε στη Λευκωσία και ο Fredy Douglas χωρομέτρης που έζησε στη Λάρνακα.

Ο Άρθουρ Ντάκλας έμαθε καλά ελληνικά και προσπαθούσε πάντοτε για το καλό και την πρόοδο του χωριού. Ως Βρετανός που ήταν και λόγω της επαγγελματικής του θέσης, έκαμε πολλά καλά στο χωριό. Αν έβρισκε περισσότερη κατανόηση από τους χωριανούς, σίγουρα θα είχε προσφέρει περισσότερα. Πέθανε στην Αχερίτου στις 30 Ιουνίου 1951.

Στα γραφεία του αρδευτικού τμήματος στο «Κονάτζι» απασχολούνταν πολλοί Αχεριώτες και ξένοι. Άλλοι ήταν παγκοφύλακες, άλλοι κηπουροί και άλλοι εργάτες.

Αναφέρονται μερικά ονόματα:

Υπάλληλοι: Χριστόδουλος από το Καϊμακλί, Θεοχάρης από τη Βατυλή.

Παγκοφύλακες: Αντώνης Ζαχαριάδης, Αντώνης Κωνσταντινίδης, Τσοουλής Πετσιάς.

Εργάτες: Μαρίνος Προδρόμου, Πετρής Συμεού, Αντώνης Παπαλλής.

Οι εργάτες μετέφερναν από και προς το Βαρώσι του Ταχυδρομείου με «καπριολέ» (μικρή άμαξα), περιποιόντουσαν τα άλογα, πότιζαν και φρόντιζαν το κυβερνητικό περιβόλι, που βρισκόταν ένα χιλιόμετρο μακριά από το «Κονάτζι», καθάριζαν το χώρο των γραφείων.

Οι παγκοφύλακες επιθεωρούσαν και επισκεύαζαν τους πάγκους της «Χαβούζας»,

παραχωρούσαν νερό στα διάφορα χωριά για άρδευση, φύτευαν δένδρα, κυρίως ευκαλύπτους, όπου υπήρχαν έλη, με σκοπό να υποβοηθηθεί η αποξήρανσή τους.

Οι εργασίες στο «Κονάτζι» σταμάτησαν το 1955. Οι διάφορες υπηρεσίες μεταφέρθηκαν στην Αμμόχωστο.

Το 1958 το «Κονάτζι» κήκε ολοσχερώς από την Ε.Ο.Κ.Α. Μεταξύ των άλλων δραστηριοτήτων της Ε.Ο.Κ.Α., τότε, ήταν και τα σαμποτάζ. Το σχέδιο της οργάνωσης ήταν να πυρποληθούν τα κυβερνητικά γραφεία, για να κινητοποιηθεί αγγλικός στρατός προς το μέρος της πυρκαγιάς. Ο στόχος ήταν να στηθεί σε κάποιο σημείο ενέδρα και νάρκες στον κύριο δρόμο κοντά στο σχολείο. Το αποτέλεσμα ήταν να κτυπηθούν κάποια στρατιωτικά σχήματα.

Στην επόμενη φωτογραφία που ακολουθεί, εμφανίζονται οι πρώτοι υπάλληλοι στο «Κονάτζι».

Δυστυχώς στις πηγές, που βρήκαμε τις φωτογραφίες στις περισσότερες περιπτώσεις αναγράφονται τα ονόματα χωρίς τα επίθετα.

Μετά την εγκατάλειψη και την καταστροφή του «Κονατζιού» οι νέοι του χωριού κάθε Βράδυ έκαναν τον περίπατό τους διασχίζοντας την όμορφη δεντροστοιχία των κυπα-

Κάτω από αριστερά: Τρικωμίτης, Γιακουμής, Αντωνής, Γεώργιος, Παναγιώτης Κιλίλης, Μιχάλης, Πιστόλας.

Πάνω από αριστερά: Πρόδρομος, Νικόλας, Μιχάλης Βασιλείου Τζιάτζιος, κόρη του Μιχάλη, κόρη του Τζιάτζιου, γιος του Μιχάλη.

ρσισιών. Κάθονταν στην πλατεία του «Κονατζιού» καλαμπουρίζοντας και αστειεύοντας μέχρι αργά τα μεσάνυχτα. Χρόνια αξέχαστα ρομαντικά, χρόνια του έρωτα και της αγάπης. Μαζί με τη νεο-λαία πάντοτε και ο Φύλαχτος με τα «τσιαπτιστά» τραγούδια του και τα πειράγματα της εποχής εκείνης. Αλήθεια πόσο όμορφα και ευτυχισμένα ήταν τα χρόνια εκείνα!

Όπως είναι γνωστό, στις τρεις πλευρές της Αχερίτου (ανατολική, βόρεια και δυτική) υπήρχαν παλαιότερα λίμνες και έλη. Στη δυτική πλευρά υπήρχε η μεγάλη «χαβούζα», η οποία αποξηράθηκε και μετατράπηκε σε καλλιεργήσιμη έκταση. Ανοίχτηκαν πολλά και βαθιά κανάλια, τα οποία διοχέτευαν το νερό της λίμνης σ' ένα κεντρικό ποταμό, ο οποίος με τη σειρά του το μετέφερε στη «Σιονώστρα» κοντά στο «Κονάτζι» όπου υπήρχε και μεγάλο «πόρταλλο».

Εκεί ενώνετο με τον ποταμό Γιαλιά, περνούσε από τη «Μούττη του Αντρία» όπου υπήρχε δεύτερο «πόρταλλο». Διέσχισε ύστερα τη «Φόνισσα» και έφτανε στον «Αποκοφτό». Μετά κατέληγε στην περιοχή «Κλαψίδες» της Έγκωμης, όπου είχε ο ποταμός Γιαλιάς και τις εκβολές του.

Στο πέρασμά του το νερό έδινε την ευκαιρία στους γεωργούς να ποτίζουν τα χωράφια τους. Όσα χωράφια βρίσκονταν κοντά στις όχθες του ποταμού ήταν πολύ εύφορα. Παλιά καλλιεργείτο εκεί το βαμβάκι, το σπασάμι, τα ρεβύθια κ.ά. Στα λειβάδια παλαιότερα καλλιεργούνταν και λουβιά που ήταν φημισμένα.

Ο Διευθυντής των γραφείων του Αρδευτικού Τμήματος Άρθουρ Ντάκλας. Μεγάλη η προσφορά του στην Κοινότητα της Αχερίτου

Το «Λαούμι» (Λαγούμι)

Στα νότια του χωριού υπήρχε «λαούμι», το οποίο ένωνε τη λίμνη στα δυτικά με τη λίμνη στα ανατολικά του χωριού.

Το πρώτο λαγούμι είναι άγνωστο πότε δημιουργήθηκε. Έμεινε ακρησιμοποιήτο για πολλά χρόνια. Εσώζετο μόνο η είσοδος και η έξοδός του.

Είχε μήκος ένα περίπου χιλιόμετρο. Το 1954 ξεκίνησε η ανακατασκευή του. Καθαρίστηκε, σκάφτηκε πιο βαθιά και κατά διαστήματα δημιουργήθηκαν φωταγωγοί. Για να μη σκάζει το χώμα τοποθετήθηκαν προκατασκευασμένα τεμάχια από μπετόν σε σχήμα πετάλου. Τοποθετείτο το ένα πάνω στο άλλο και έτσι σχηματίστηκε μια σήραγγα.

Το νερό από τη δυτική λίμνη κατά τους χειμερινούς μήνες, περνούσε μέσα από το λαγούμι και εκύνετο στη λίμνη στα ανατολικά του χωριού. Από εκεί διοχετεύετο σε

κανάλι που έφτανε μέχρι την περιοχή Άη Μάμα.

Εκεί υπήρχε άλλο λαγούμι που διοχέτευε το νερό στη λίμνη του Αγίου Λουκά. Από εκεί στον Άγιο Μέμνονα για εμπλουτισμό των υπογείων υδάτων.

Εκεί στον Άγιο Μέμνονα υπήρχαν οι περισσότεροι πορτοκαλεώνες της Αμμοχώστου. Γινόταν μεγάλη άντληση νερού γι' αυτό χρειαζόταν και ο εμπλουτισμός των υπογείων υδάτων στην περιοχή.

Το λαούμι την εποχή που δεν περνούσε νερό από μέσα ήταν σαν μια απέραντη και έρημη σπηλιά. Εκεί έκαναν τις φωλιές τους νυχτερίδες και άλλα νυχτόβια ζώα.

Υπήρχε και η παράδοση ότι εκεί μέσα ζούσε και ένα μεγάλο φίδι με κέρατα «η κουφή του λαουμιού».

Πολλές φορές αρκετοί νέοι και παιδιά δοκίμαζαν κι έμπαιναν μέσα στο λαούμι προχωρώντας αρκετά μέτρα μέσα στο σκοτάδι. Θεωρείτο τολμηρή πράξη για κείνους που δοκίμαζαν να το διασχίσουν.

Σιονώστρα

Στο πάνω μέρος της σιονώστρας υπήρχε στενός δρόμος. Από κάτω περνούσε το νερό.

Αθλητικό Σωματείο «ΟΛΥΜΠΟΣ»

Η ποδοσφαιρική ομάδα «ΟΛΥΜΠΟΣ» ιδρύθηκε αμέσως μετά τον αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α. Οι πρωτεργάτες της ίδρυσης αυτής της ποδοσφαιρικής ομάδας ήταν ο Παντελής Κωμοδίκης, Χαράλαμπος Χριστοφή Καμπούρη, Δημήτρης Παπαδόπουλος, Δημητράκης Χριστοφόρου, Γιαννής Κυριάκου και Ανδρέας Αττούνη.

Στεγαζόταν στο οίκημα Θ.Ο.Ι. Αχερίτου και ως γήπεδο είχε το Κοινοτικό, που το χρησιμοποιούσε και το Δημοτικό σχολείο.

Η βασική του αθλητική δραστηριότητα ήταν το ποδόσφαιρο. Πραγματοποιούνταν ποδοσφαιρικές συναντήσεις με ομάδες διαφόρων χωριών της επαρχίας Αμμοχώστου. Από καιρού εις καιρόν διοργάνωνε και πρωταθλήματα «Σέβεν-α-σάιτ».

Με την ευκαιρία της Αμερικάνικης διαστημικής πτήσης στο φεγγάρι με το «ΑΠΟΛΛΩΝ 11» διοργάνωσε μεγάλο πρωτάθλημα «Σέβεν-α-σάιτ» με συμμετοχή 20-25 ομάδων περίπου, και ονομάστηκε «ΑΠΟΛΛΩΝ 11». Ήταν υπό την αιγίδα της Αμερικάνικης Πρεσβείας και σ' αυτό παρευρέθη και ο Αμερικανός πρέσβης, που του δόθηκε ένα βράδυ δεξίωση στο οίκημα Θ.Ο.Ι.

Οι πρώτοι ποδοσφαιριστές του «ΟΛΥΜΠΟΥ» ήταν οι εξής: Ζαχαρίας Φλουρέντζου, Χαράλαμπος Χρ. Ζέβλη, Ανδρέας Τσιέκκας, Κυριάκος Αττούνη, Ανδρέας Αττούνη, Δημήτρης Παπαδόπουλος, Δημητράκης Χριστοφόρου, Χαράλαμπος Χρ. Καμπούρη, Κυριάκος Μούστης, Λόντος Μούστis, Ανδρέας Παπαδόπουλος (Κικκής), Αδάμος Παπαδόπουλος, Ανδρέας Γιασουμής, Αδάμος Θεοδούλου, Σοφοκλής Χ" Γιάννης, Ανδρέας Παπαλλής, Αποστολής Χαραλάμπους, Αποστολής Ανδρέα Παππού κ.ά.

Ο Γιαννής Κυριάκου ήταν και ποδοσφαιριστής, αλλά κυρίως ήταν ο διαιτητής της ομάδας.

(Πιθανές παραλήψεις ονομαστικών αναφορών δεν είναι σκόπιμες).

Η ποδοσφαιρική ομάδα «ΟΛΥΜΠΟΣ», διατηρήθηκε και μετά την προσφυγιά. Διατηρεί ένα εξαιρετικό γήπεδο με χορτάρι στον Άγιο Γεώργιο Αχερίτου.

Μόλις πριν λίγα χρόνια γύρω στο 2005 – 2006 ενοποιήθηκαν οι δυο ομάδες της Αχερίτου και αποτελούν σήμερα μια ενιαία ποδοσφαιρική ομάδα με το όνομα Α.Ε.Ν.

Φωτογραφία ποδοσφαιριστών του «ΟΛΥΜΠΟΥ» δεύτερης γενιάς.

Πάνω από αριστερά: Δημήτρης Α. Παππούς, Βάσος Παναγή Τίριπτος, Κυριάκος Γιαννή Κούτρουλλου, Γιαννάκης Θ. Αδάμου, Θεόδωρος Παπαδόπουλος, Ανδρέας Αττούνης.

Κάτω από αριστερά: Νίκος Κωνσταντίνου Τταντή, Αντώνης Χριστοδούλου Σουτζιούκκου, Ματθαίος Κωνσταντίνου Τσιορονή, Χριστάκης Μαρίνου, Νίκος Νικολαΐδης Χρυσήλιος, Παναγιώτης Κωνσταντίνου Τσιορονής.

Αθλητικό Σωματείο «ΔΥΝΑΜΟ»

Το αθλητικό σωματείο «ΔΥΝΑΜΟ» υπήρχε πολύ πιο πριν από το άλλο αθλητικό σωματείο του χωριού «ΟΛΥΜΠΟΣ».

Λίγο μετά το 1945 λειτουργούσε ως αθλητικό σωματείο του «Μορφωτικού Συλλόγου Αχερίτου».

Πρώτοι γνωστοί ποδοσφαιριστές της εποχής εκείνης ήταν ο Ππερεντές, ο Κατσιαούνης και Πετρήs του Ασπρή, ο Γιωρκής και ο Παράσχος της Ππουρούs, ο Παϊλής, ο Μόρτης, ο Κουτουμής, ο Ντίνος του Κιλίλη κ.ά.

Αργότερα γύρω στο 1955 η ομάδα μετονομάστηκε σε ΔΥΝΑΜΟ. Αφού δεν υπήρχε άλλη ποδοσφαιρική ομάδα στην Αχερίτου, όλοι οι νέοι της εποχής εκείνης που αγαπούσαν το ποδόσφαιρο, ανεξάρτητα από κομματική ή ιδεολογική τοποθέτηση, έπαιζαν ποδόσφαιρο στη ΔΥΝΑΜΟ.

Αμέτρητες οι ποδοσφαιρικές συναντήσεις σ' όλα σχεδόν τα χωριά της Αμμοχώστου και μερικά της Λευκωσίας όπως το Καϊμακλί κ.ά. Η ΔΥΝΑΜΟ διοργάνωνε επίσης πρωταθλήματα «Σέβεν-α-σάιτ» με τη συμμετοχή πολλών ομάδων της περιφέρειας Αχερίτου. Πολλές οι επιτυχίες της με αμέτρητα έπαθλα.

Η δεύτερη γενιά των ποδοσφαιριστών της ΔΥΝΑΜΟ μετά τους προαναφερθέντες ήταν μεταξύ άλλων οι εικονιζόμενοι στη φωτογραφία.

Στη φωτογραφία εικονίζονται από τα δεξιά: Δημήτρης Νεοφύτου (τερματοφύλακας), Κυριάκος Αντωνίου Καμπέρης, Ανδρέας Χρίστακκας, Μάρκος Χατζιήκκης, Ντίνος Κιλίλης, Αδάμος Παπαδόπουλος, Χριστοφής Νικόλα Κάτσουρος, Παναγιώτης Χριστοφή Κκαμάs, Κωστήs Χρ. Παλαίσις, Δημήτρης Παπαδόπουλος, Πέτροs Μάντολεs, Χαμπήs Χατζιήκκης.

Ποδοσφαιριστές της ΔΥΝΑΜΟ: Φουλής Τσιέκκας, Δημήτρης Νεοφύτου, Ανδρέας Αγγαλιάρου, Αντωνής Χαραλάμπου Σαραντάρης, Χαμπής Γιάγκου, ως τερματοφύλακες.

Στυλλής Γεωργίου, Ανδρέας Μάννος, Ανδρέας Χρίστακκας, Δημήτρης Παπαδόπουλος, Αδάμος Παπαδόπουλος, Κυριάκος Αιτούνη, Κυριάκος Μούστης, Μάρκος Χατζιήκκης, Χαμπής Χατζιήκκης, Κέκκος Καλοψιδιώτης, Πάμπος Πατάνας, Παλλούρας, Πέτρος και Νικόλας Μάντολες, Γιακουμή Τσιουρούτης, Χριστοφής Νικόλα Κάτσουρος, Παναγιώτης Κκαμάς, Φώτης Κκαμάς, Ανδρέας Σάντης κ.ά.

Στη φωτογραφία φαίνεται σοβαρά τραυματισμένος ο ποδοσφαιριστής Πάμπος Πατάνας σε αγώνα στο Καϊμακλί με τον «Αχιλλέα» το 1955

Τα «Ελευθέρια» (αθλητική δραστηριότητα)

Μετά το τέλος του αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α. το αθλητικό σωματείο ΟΛΥΜΠΟΣ και το Θ.Ο.Ι. Αχερίτου κατά την ημέρα του πανηγυριού της Αναλήψεως, διοργάνωναν αθλητική ημερίδα «Τα ελευθέρια», που ήταν αφιερωμένη στους ήρωες της Κύπρου που έπεσαν στον απελευθερωτικό αγώνα του 1955-59.

Όλες οι αθλητικές ομάδες των γειτονικών χωριών μαζεύονταν στο κοινοτικό γήπεδο της Αχερίτου για να διαγωνιστούν μεταξύ τους σε κλασσικά αγωνίσματα.

Τα πρώτα «Ελευθέρια» έγιναν το 1959. Σ' αυτή την αθλητική ημερίδα πήρε μέρος και η αθλητική ομάδα του Αρναδιού με προπονητή και αρχηγό το φίλο συνάδελφο Κυριάκο Νικολάου. Μεταξύ των αθλητών που αποτελούσαν την ομάδα του Αρναδιού ήταν και ο τότε μαθητής Λουκάς Λουκάς, ο μετέπειτα βαλκανιονίκης στη σφαιροβολία ο οποίος κέρδισε

Γ' Αγροτικοί Αγώνες
«ΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»
 ΕΙΣ ΑΧΕΡΙΤΟΥ
 ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ 18 ΜΑΪΟΥ 1961

θα λάβουν χώραν εις Αχερίτον, οι Γ' ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΙ ΑΓΡΟΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ,
«ΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»
 Διοργανωμένοι υπό των Έθνικοσφαιρικών Σωματείων Αχερίτου.
 Κατά τους εν λόγω αγώνες οι οποίοι θα διεξαχθούν εις τή γήπεδο παρά τή Δημοτικό σχολείο θα τελεσθή τή ακόλουθη πρόγραμμα:

Α' ΜΕΡΟΣ

- 1) Έμποδοαίε
- 2) Πιθλατοδρομίες
- 3) Γαϊδοδρομίες

Β' ΜΕΡΟΣ

- 1) Παράτασις Αθλητών
- 2) Έκτασις τής Σημείας
- 3) Όρμησις Αθλητών
- 4) Προσκήλις των Αγώνων
- 5) Δρόμος 100 μέτρων
- 6) Δισκοβόλια
- 7) Άλμα Άκρο
- 8) Δρόμος 1000 μέτρων
- 9) Δρόμος 5000 μέτρων
- 10) Σφαίροβόλια
- 11) Σκυταλοδρομία 4Χ300 μέτρων
- 12) Άπονομή Έκδο
- 13) Έθνικίς Ύμνος

ΕΚ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΦΩΡΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΑΧΕΡΙΤΟΥ

Υ.Γ. Εις τους Γ' Αγροτικούς Αγώνες «ΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» αποκλείονται από όλα τα αγωνίσματα οι Αθληταί, οι οποίοι έλαβαν Α' Β' ή Γ' ΝΙΚΗ σε όποιονδήποτε αγωνισμό σε Έπαρχιακούς ή Νομαρχιακούς Αγώνες.

Τίτλος «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» Διοργ.

το πρώτο μας φαβορί σ' αυτό το αγώνισμα Αχεριώτη Ανδρέα Ζαχαριάδη Ντζίκη. Αυτό το έπαθλο θα είναι ίσως το πρώτο που κέρδισε ο μεγάλος αθλητής της Κύπρου.

Παρατίθεται φωτοαντίγραφο της προκήρυξης-πρόσκλησης των Γ' Αγροτικών Αγώνων «ΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ».

Μικτό χορευτικό συγκρότημα

Στην Αχερίτου λειτουργούσε Μικτό Χορευτικό Συγκρότημα από νέους και νέες.

Ιδρύθηκε το 1971 και ήταν υπό την αιγίδα των Εθνικοφρόνων Σωματείων. Τα μαθήματα δίδασκε ο Παντελής Πρίγκης από την Αμμόχωστο.

Παραδίδονταν μαθήματα δυο φορές τη βδομάδα στο σπίτι του Λουκή Νικολαΐδη. Διδάσκονταν παραδοσιακοί κυπριακοί και ελληνικοί χοροί.

Το συγκρότημα παρουσιάζονταν συχνά σε διάφορα ξενοδοχεία της Αμμοχώστου, όπως ΑΣΠΕΛΙΑ, ΣΑΛΑΜΙΣ ΜΠΕΪ, ΡΙΒΙΕΡΑ κ.ά. Επίσης και στη γιορτή του πορτοκαλιού που γινόταν στο Γ.Σ.Ε. στην Αμμόχωστο.

Αρκετές παρουσίες έκανε στο χωριό σε εθνικές, θρησκευτικές, κοινωνικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Πάνω αριστερά: Φλουρέντζος Τσιαλούτας, Τούλα Παπαδοπούλου, Δώρος Παπαδόπουλος, Χρίστα Λ. Νικολαΐδη, Τάκης Γιακουμή Τέμετε, Δήμητρα Αποστόλου, Βιολιστής.

Κάτω αριστερά: Χοροδιδάσκαλος, Παντελής Πρίγκης, Δήμητρα Κέρβερου, Ελευθερία Χριστοφή, Θεοδοσία Τσιαλούτα, Φλουρέντζος Χρυσοστόμου και Μιχάλης Καραολής.